

Mgr. Luděk Šikola, advokát

zapsaný v seznamu advokátů České advokátní komory pod ev. č. 10497

adresa advokátní kanceláře: Dvořákova 13, 602 00 Brno

bankovní spojení: ČSOB, a.s., Milady Horákové 6, 601 79 Brno, č.ú.: 193775522/0300

DIC:CZ7406172576 IČ: 713 30 011

tel: 545 213 975 * fax: 542 213 373

e-mail: ludek.sikola@centrum.cz

**Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno**

Navrhovatel:

trvalý pobyt

Zastoupen: Mgr. Luděk Šikolou, advokátem
zapsaným v seznamu advokátů České advokátní komory ev. č. 10497,
se sídlem Dvořákova 13, 602 00 Brno

Odpůrce: Hlavní město Praha - Zastupitelstvo hlavního města Prahy
Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

**Návrh na zrušení části opatření obecné povahy - změny Územního plánu
sídelního útvaru hlavního města Prahy číslo Z 0939/05 schválené
usneseními Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 40/13 ze dne 14.9.2006**

DVOJMO

Soudní poplatek 1000 Kč zaplacen v kolcích:

Přílohy:

- plná moc
- navržené listinné důkazy dle textu

I. K podmínkám přípustnosti návrhu

1. K pravomoci soudu rozhodovat o návrhu

Navrhovatel úvodem zdůrazňuje, že si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud se již otázkou přezkumu územních plánů schválených podle zák. č. 50/1976 Sb. zabýval a to i v řízení vedeném před rozšířeným senátem. Tento návrh je soudu ovšem předkládán za zcela nové skutkové i právní situace, což navrhovatel vysvětlí ve svém návrhu.

Navrhovatel v úvodu naznačil, že otázkou přezkoumatelnosti územních plánů, resp. jejich změn schválených podle zák. č. 50/1976 Sb., stavební zákon, postupem podle § 101a s.ř.s. se Nejvyšší správní soud již několikrát zabýval. V prvním případě se jednalo o rozsudek ze dne 18. července 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74, kterým soud zrušil tímto návrhem opětovně napadenou změnu č. Z 939/05. V tomto rozsudku se NSS přiklonil k „materiálnímu chápání“ institutu opatření obecné povahy, když konstatoval, že rozhodující pro povahu správního aktu jakožto opatření obecné povahy není jeho formální označení, ale naplnění jeho pojmových znaků. Za tyto pojmové znaky NSS v citovaném rozsudku označil a) konkrétně určený předmět regulace a b) obecně vymezený okruh adresátů. Tuto charakteristiku je možné podle NSS beze zbytku aplikovat i na územní plány a jejich změny přijaté podle zák. č. 50/1976 Sb.

Na tomto právním názoru pak NSS výslovně setrval i v usnesení ze dne 30.11. 2006, č.j. 2 Ao 2/2006-62 (důvodem odmítnutí návrhu na zrušení změny územního plánu jako opatření obecné povahy byl v této věci nedostatek aktivní legitimace navrhovatele).

Právní závěry učiněné ve výše citovaných rozhodnutích NSS ovšem byly popřeny usnesením ze dne 13.3.2007, č.j. 3 Ao 1/2007 – 44. Rozšířený senát NSS odmítl návrh na zrušení územního plánu VÚC Břeclavsko, když konstatoval nedostatek své pravomoci. Důvodem pro změnu názoru byl odklon od doktríny materiálního pojetí opatření obecné povahy. NSS dospěl k závěru, že územní plány schválené podle zák. č. 50/1976 Sb. nemohou podléhat soudnímu přezkumu podle § 101a s.ř.s., protože stavební zákon je za opatření obecné povahy výslovně neoznačoval a jejich závazná část je vyhlášována obecně závaznou vyhláškou obce. K přezkumu právních předpisů je pak dle názoru vysloveného v citovaném usnesení NSS kompetentní pouze Ústavní soud.

Pro posouzení přípustnosti tohoto návrhu je ve světle uvedených závěrů NSS podle názoru navrhovatele klíčová otázka vztahu schváleného územního plánu a jeho publikace obecně závaznou vyhláškou obce a to vše v kontextu nové právní úpravy stavebního práva.

Zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon výslovně územní plány za opatření obecné povahy označuje a ve svých přechodných ustanoveních řeší otázku právní formy změn územních plánů schválených před jeho účinností. NSS v usnesení ze dne 30. 11. 2006, č.j. 2 Ao 2/2006 - 62 na základě interpretace ust. § 29, § 37 a § 39 zákona č. 50/1976 Sb. a ve shodě s v rozhodnutí citovanou odbornou literaturou (J. Doležal, J. Mareček, O. Vobořil: Stavební zákon v teorii a praxi, Linde Praha, a. s., 2005, str. 86), konstatoval že „z obsahu stavebního zákona jasně plyne, že podkladem územního rozhodnutí je celá územně plánovací dokumentace ... bez ohledu na to, zda se jedná o její závaznou či směrnou část“. S tímto názorem se navrhovatel ztotožňuje a dodává, že pokud by nebyl správný, nemohly by územní plány, které byly schváleny podle zákona č. 50/1976 Sb., avšak jejichž závazná část nebyla do dne 31. 12. 2006 Sb. vyhlášena formou obecně závazné vyhlášky (po tomto datu již právní úprava tento postup nepředpokládá a neumožňuje) vůbec způsobovat jakékoli právní účinky.

Takový závěr by však byl zjevně nesprávný, mimo jiné pro logický rozpor s přechodnými ustanoveními zákona č. 183/2006 Sb. (ust. § 187 - § 189). Tato ustanovení předpokládají a blíže upravují závaznost územních plánů, schválených podle předchozí právní úpravy, a to zcela bez ohledu na otázku publikace jejich závazné části formou obecně závazné vyhlášky.

Je zřejmé, že i pokud by byl názor NSS, podle něž územní plány schválené podle zákona č. 50/1976 Sb. nemají povahu opatření obecné povahy, správný po dobu platnosti tohoto zákona, tj. do dne 31.12. 2006 nemohl by tento názor v žádném případě obstát s ohledem na právní úpravu změn těchto územních plánů, obsaženou právě v citovaných ustanoveních zákona č. 183/2006 Sb.

Vzhledem k předloženým právním závěrům a navíc ke skutečnosti, že napadené změny územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy nebyly publikovány obecně závaznou vyhláškou, je navrhovatel přesvědčen, že jsou přezkoumatelné ve správním soudnictví podle ust. § 4 odst. 2 písm c) a ust. § 101a s.ř.s. jako opatření obecné povahy.

Navrhovatel ještě dodává, že pokud by NSS nepřistoupil na jeho argumentaci, odepřel by mu jakýkoli přístup ke spravedlnosti. A to navíc za situace, kdy odpůrce nerespektoval rozsudek NSS ze dne 18. července 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74 a změnu územního plánu č. Z 939/05 znovu předložil zastupitelstvu ke schválení, aniž by odstranil vady, které byly důvodem k jejímu zrušení cit. rozsudkem.

2. K aktivní legitimaci navrhovatele

Navrhovatel je vlastníkem řady pozemků, převážně zemědělské půdy, v katastrálním území Nebušice, o celkové ploše cca 44 ha. Mimo jiné je vlastníkem pozemku parcelní číslo 1000/3, zapsaného na listu vlastnictví č. 887 pro obec Praha, katastrální území Nebušice, u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu. Tento pozemek by byl v případě výstavby letové dráhy RWY 06R/24L, již se týká odpůrcem schválená změna územního plánu č. Z 0939/05, podle záměru provozovatele mezinárodního letiště Praha-Ruzyně, (České správy letiště, s.p. - dále jen „ČSL“ - dnes Letiště Praha, s.p.), touto výstavbou přímo dotčen. Tuto skutečnost prokazují dopisy ČSL, adresované navrhovateli, ze dne 12.8. 2004 a 11.10. 2004, jimiž se ČSL obrátila na navrhovatele s výzvou k jednání, které by podle záměru ČSL mělo vést k výkupu předmětného pozemku, resp. jeho části.

Navrhovatel je dále vlastníkem pozemků parc. č. 251 a 253, rovněž zapsaných na listu vlastnictví č. 887 pro obec Praha, katastrální území Nebušice, u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu a rodinného domu č.p. 7, který se nachází na těchto pozemcích. Tyto naposledy uvedené nemovitosti navrhovatele se nacházejí ve vzdálenosti cca 500 m od osy letové dráhy letadel z nové letové dráhy (v případě její budoucí realizace) startujících nebo na ni přistávajících (viz mapku „Přehledná situace území“). Ochranná hluková pásma stávající letové dráhy (06L/24R) zasahují rovněž do vzdálenosti menší, než 1 km od nemovitostí žalobce (viz mapku „Ochranná pásma hluková - stávající“). Vzhledem ke skutečnosti, že vzdálenost osy plánované nové letové dráhy od osy stávající letové dráhy má činit cca 1,5 km, je zřejmé, že nemovitosti navrhovatele by se v případě realizace a zahájení provozu nové letové dráhy ocitly uvnitř ochranného hlukového pásma letiště Ruzyně. Tuto skutečnost potvrzuje i mapka s názvem „Hlukové zóny - výhled“.

Realizace předmětu změny územního plánu č. Z 0939/05, tedy nové letové dráhy v prostoru letiště Ruzyně, by znamenala zásah do vlastnického práva navrhovatele k jeho

výše uvedeným nemovitostem, jakož i do jeho práva na ochranu soukromí, zdraví a na příznivé životní prostředí, a to zejména z důvodů uvedených níže v bodě III. 4. Ve vztahu k pozemku parc. č. 1000/3 představuje schválení předmětné změny územního plánu pro navrhovatele s ohledem na znění ust. § 108 odst. 1 a odst. 2 písm a) stavebního zákona hrozbu vyvlastnění, a to za použití speciálních ustanovení zákona č. 544/2005 Sb., o výstavbě vzletové a přistávací dráhy 06R - 24L letiště Praha Ruzyně. Mimo to již samotné schválení územního plánu způsobuje výrazný pokles tržní hodnoty uvedených nemovitostí i dalších pozemků, jejichž je navrhovatel vlastníkem (většina z nich je rovněž zapsána na listu vlastnictví č. 887 pro obec Praha, katastrální území Nebušice, u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu), které se nacházejí v bezprostředním okolí plánované výstavby nové letové dráhy.

Navrhovatel ve lhůtě podle ust. § 22 odst. 4 stavebního zákona proti návrhu změny územního plánu č. Z 0939/05 písemnou námitku, na něž do dne podání tohoto návrhu v rozporu se zákonem neobdržel žádnou odpověď. Z obsahu schválené změny územního plánu č. Z 0939/05 přitom vyplývá, že námitce navrhovatele nebylo vyhověno.

Navrhovatel je proto přesvědčen a ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s.ř.s. tvrdí, že byl schválením změny územního plánu č. Z 0939/05, tedy částí opatření obecné povahy, vydaného odpůrcem, zkrácen na svých právech.

Navržené důkazy:

- výpis LV č. 887 – Bělohradský Miloš
- kopie dopisů České správy letišť, s.p., adresovaných navrhovateli, ze dne 12.8. 2004 a 11.10. 2004 a kopie písemných námitek navrhovatele k návrhu změny Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. Z 0939/05 jsou součástí spisu NSS, sp. zn. 1 Ao 1/2006

II. Skutkový stav

Dne 20.10. 2005 schválil odpůrce usnesení č. 31/16 „k návrhu změn 05 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy“ (dále též jen „usnesení odpůrce“). Pod bodem II.1. usnesení odpůrce je uvedeno, že odpůrce schvaluje „návrh změn 05 Územního plánu sídelního útvaru hl.m. Prahy, uvedené v příloze č. 2 tohoto usnesení včetně jejich územního vymezení v grafické části“. V příloze č. 2 usnesení odpůrce s názvem „Seznam návrhů zadání změn 05 ÚPn SÚ hl. m. Prahy doporučených ke schválení“ je pod bodem (č.Z) 939 uvedeno (předmět změny) „realizace letové dráhy RWY 06R/24L před r.2010 v koordinaci se stavbou silničního okruhu a trasováním rychlodráhy, vyhlášení veřejně prospěšné stavby.“

Shora specifikovaná změna územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy byla jako opatření obecné povahy napadena návrhem podle ust. § 101a odst. 1 s.ř.s. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. července 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74 byla pak část územního plánu schválená Zastupitelstvem hl. m. Prahy pod č. Z939/05 zrušena dnem vyhlášení rozsudku.

Hlavní důvody vedoucí ke zrušení části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Nejvyšší správní soud spatřoval v následujících skutečnostech:

- nebylo rozhodnuto o námitkách vlastníků dotčených pozemků

- nebylo rozhodnuto o zásadní připomínce městské části Praha – Nebušice
- změna územního plánu nebyla posouzena podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí
- pořizovatel nevyznačil ochranná hluková pásma

Navrhovateli byl uvedený rozsudek NSS doručen dne 2.8.2006. Přibližně v té samé době byl rozsudek doručen též odpůrci. Již 5.9.2006 Rada hl. m. Prahy schválila opětovně změnu územního plánu č. Z939/05, přičemž nerespektovala rozsudek NSS a neodstranila vady, které označil NSS, např. neakceptovala námítky dotčených vlastníků s tím, že se nejedná o námítky. V rozporu s citovaným rozsudkem NSS pak postupoval i odpůrce, když znovu schválilo změnu územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. Z 939/05 svým usnesením č. 40/13 ze dne 14.9.2006.

Usnesením č. 40/14 opět ze dne 14.9.2006 odpůrce schválil další změnu územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. Z 1000/05. Jedná se o soubor změn, jehož obsahem, jednou jeho částí, je také změna č. 939/05 schválená téhož dne (viz předchozí odstavec).

Usnesení odpůrce č. 40/13 ze dne 14.9.2006 neobsahuje výrok rozhodnutí o námítkách, ačkoliv navrhovatel jako vlastník pozemku v trase letové dráhy RWY 06R/24L námítku podal. V příloze č. 1 k předmětnému usnesení je obsah jeho námítky uveden mezi připomínkami pod bodem 300. Výslovně je konstatováno, že se nejedná o námítku, aniž by odpůrce tento svůj závěr zdůvodnil a to zejména ve vztahu k nepochybnému dotčení vlastnických práv navrhovatele.

Navrhovateli nebylo do dne podání tohoto návrhu doručeno rozhodnutí odpůrce o jím uplatněných námítkách (§ 23 odst. 1 ve spojení s ust. § 31 odst. 2 stavebního zákona), ani sdělení magistrátu jakožto pořizovatele změny územního plánu podle ust. § 23 odst. 2 stavebního zákona, týkající se jím uplatněných námítek.

Pro úplný přehled o skutkovém stavu je třeba ještě doplnit, že obě označené změny územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy nebyly do 1.1.2007 (tedy do doby účinnosti zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon) publikovány obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy. Od data účinnosti cit. zák. se tak již nemůže stát (viz. § 188 odst. 4).

Navržené důkazy:

- text usnesení odpůrce ze dne 14.9.2006, s přílohou č. 1 – vyhodnocení stanovisek a připomínek k návrhu změny ÚP SÚ HMP
- další příslušné listiny jsou součástí spisu NSS, sp. zn. 1 Ao 1 /2006

III.

Důvody návrhu

1. Změna územního plánu nebyla vydána zákonem stanoveným způsobem.

Navrhovatel je přesvědčen, že předmětná změna územního plánu nebyla ve smyslu ust. § 101d odst. 1 a 2 s.ř.s vydána (projednána a schválena) zákonem stanoveným způsobem, a to z následujících důvodů:

1.1 V rozporu se zákonem odpůrce nerozhodl o námitce navrhovatele

Z ust. § 23 odst. 1 stavebního zákona a z ust. § 16 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci vyplývá, že povinnou součástí podkladů pro schválení územně plánovací dokumentace je návrh výroku o námitkách k návrhu územně plánovací dokumentace.

Podle ust. § 23 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb., stavební zákon bylo povinností pořizovatele do 30 dnů po schválení návrhu územně plánovací dokumentace sdělit vlastníkům nemovitostí, kteří uplatnili námitky k tomuto návrhu, že jim bylo vyhověno, nebo důvody, pro které jim vyhověno nebylo.

Je tedy zřejmé, že součástí usnesení o schválení návrhu územně plánovací dokumentace musí být i rozhodnutí o námitkách dotčených vlastníků pozemků a staveb, podaných podle ust. § 22 odst. 4 stavebního zákona. S ohledem na znění ust. § 31 odst. 2 stavebního zákona se tyto povinnosti vztahují i na projednávání a schvalování změn územně plánovací dokumentace.

Jak již navrhovatel uvedl byl by jako vlastník výše specifikovaných nemovitostí realizací nové letové dráhy v prostoru letiště Ruzyně, tedy záměrem jehož se týká změna územního plánu č. „Z 0939/05“, dotčen na svých právech, mimo jiné na právu vlastnickém. Proti návrhu této změny podal navrhovatel v zákonné lhůtě písemnou námitku ve smyslu ust. § 22 odst. 4 stavebního zákona. Na tuto námitku neobdržel navrhovatel do dne podání tohoto návrhu žádnou odpověď či reakci.

Tímto svým postupem odpůrce porušil své povinnosti, vyplývající z výše citovaného ust. § 23 ve spojení s ust. § 31 odst. 2 stavebního zákona a zároveň zkrátil navrhovatele na právu na rozhodnutí o jeho řádně podané námitce k návrhu změny územního plánu a na sdělení důvodů, proč jeho námitce nebylo vyhověno. Stavební zákon zakotvuje institut námitek, resp. nesouhlasu s vyřízením námitek, jakožto jediný způsob, jímž se mohou vlastníci nemovitostí, dotčení návrhem územního plánu obce nebo jeho změn domáhat v procesu pořizování územního plánu či jeho změny ochrany svých práv, a to při současném vyloučení obecných předpisů o správním řízení (§ 28 stavebního zákona). S ohledem na tuto skutečnost zasáhl odpůrce tím, že na námitky navrhovatele vůbec nereagoval, i do jejich práva, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle nějž se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu (srov. k tomu například náleze Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 226/95).

Z důvodu tohoto žalobního bodu rušil Nejvyšší správní soud již předešlou změnu územního plánu Z 939/05. Poté, co odpůrce po jejím zrušení rozsudkem sp. zn. 1 As 1/2006 změnu Z 939/05 opětovně schválil, je tato nově schválená změna Z 939/05 zatížena shodnou vadou prohloubenou ještě o skutečnost, že vůbec neproběhl proces pořizování změny územního plánu (viz následující žalobní důvod 1.2.).

1.2. Absence procesu podle stavebního zákona při pořizování změny č. Z 939/05

Na pořizování změny územního plánu se za platnosti zák. č. 50/1976 Sb. podle § 31 odst. 2 cit. zák. přiměřeně použila usatnovení § 20 – 29. Pořizování změny územního plánu se tak řídilo shodnými pravidly jako pořizování komplexního územního plánu. Pořizovatel musel

navrhnout zadání, které připomínkovala veřejnost a dotčené orgány. V další fázi pořizování územního plánu zastupitelstvo mohlo zadání schválit a zároveň rozhodnout o upuštění od zpracování konceptu nebo v případě změny územního plánu bylo možné spojit projednání konceptu a návrhu změny územního plánu podle § 31 odst. 2 cit. zák. Ať již bylo od konceptu upuštěno nebo došlo k jeho spojení s fází návrhu územního plánu, vyžadoval stavební zákon, aby byla dána příležitost vlastníkům dotčených nemovitostí námitkovat změnu územního plánu (§ 22 odst. 4 ve spojení s § 31 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb.). Postup vyžadovaný uvedenými ustanoveními zákona odpůrce a pořizovatel územního plánu při pořizování a schvalování změny Z 939/05 zcela pominul a porušil proto cit. ust. stavebního zákona.

Za situace, kdy Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. července 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74 změnu č. Z939/05 zrušil, nemohl odpůrce bez řádného postupu podle stavebního zákona a bez odstranění vad označených soudem v tomto rozsudku obsahově naprosto shodnou změnu znovu schválit. A to zvláště za situace, kdy Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku konstatoval nezákonnost postupu odpůrce hned v několika bodech.

Odpůrce proto byl povinen změnu územního plánu Z939/05 nechat projít procesem podle § 20 – 25 ve spojení s § 31 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb.

Pokud tak neučinil je změna územního plánu č. Z 939/05 zatížena stejnými vadami a nezákonnostmi jako změna zrušená rozsudkem ze dne 18.7.2006. Mimo toho však tímto postupem, resp. absencí postupu podle stavebního zákona mohlo dojít k zásahu do práv vlastníků, kteří nemovitosti dotčené změnou Z 939/05 nabyli až po právní moci rozsudku ze dne 18. července 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74. Ti totiž nedostali příležitost ke změně Z939/05 se vyjádřit.

2. V rozporu se zákonem nebyly posouzeny vlivy návrhu změny územního plánu na životní prostředí

Podle ust. § 1 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. (ve znění zákona č. 93/2004 Sb., jenž nabyl účinnosti dne 1.5. 2004, tedy ve znění účinném ke dni vydání napadeného opatření – dále jen zákon č. 100/2001 Sb.) podléhají posuzování vlivů na životní prostředí mimo jiné v tomto zákoně vymezené koncepcí (obecně definované v jeho § 3 písm. b)). Podle ust. § 10a odst. 1 písm a) zákona č. 100/2001 jsou předmětem posuzování vlivů na životní prostředí koncepcí, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 zákona, zpracovávané mimo jiné v oblasti územního plánování. Podle ust. § 10a odst. 1 písm c) zákona č. 100/2001 jsou předmětem posuzování vlivů na životní prostředí také změny koncepcí podle písmen a) a b), pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle §10d. Speciální úpravu posuzování vlivů územně plánovací dokumentace a jejich změn obsahuje ust. § 10i zákona č. 100/2001 Sb.

Předkladatelé návrhů koncepcí, včetně jejich změn, jsou povinni předložit oznámení koncepcí (změny) příslušnému úřadu (§ 3 písm f) zákona č. 100/2001 Sb.). Podmínkou schválení koncepcí je vydání závěru zjišťovacího řízení příslušným úřadem (§ 10d, resp. § 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) a v případě, že tak zákon či příslušný úřad stanoví, rovněž zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí (§ 10e, resp. § 10i odst. 5-7 zákona č. 100/2001 Sb.) a vydání stanoviska příslušného úřadu (§ 10g, resp. § 10i odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb.).

Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy je nepochybně koncepcí ve smyslu ust. § 3 písm. b) a § 10a zákona č. 100/2001, která stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 tohoto zákona (mimo jiné je takovýmto záměrem zamýšlená realizace nové letové dráhy, v prostoru letiště Ruzyně, která je předmětem změny územního plánu č. Z 0939/05, tedy napadeného opatření - srov. bod 9.2 kategorie I. Přílohy č. 1 zákona

č. 100/2001 Sb.). Povinnosti vyplývající z výše citovaných ustanovení zákona č. 100/2001 Sb. se tedy vztahují i na předkladatele (pořizovatele) tohoto územního plánu a jeho změn.

Návrh změny územního plánu Z 939/05 nebyl posouzen postupem podle výše citovaných ustanovení zákona č. 100/2001 Sb., přestože byl projednán a schválen až po vstupu zákona č. 93/2004 Sb. v účinnost. Nebylo provedeno ani zjišťovací řízení. Pořizovatel těchto změn tedy porušil své povinnosti, vyplývající z ust. § 10c odst. 1 a § 10i zákona č. 100/2001 Sb. Na tuto skutečnost navrhovatel poukázal ve své výše citované námitce.

3. V rozporu se zákonem nebyla v územním plánu vymezena ochranná hluková pásma nové letové dráhy RWY 06R/24L

Obsah územně plánovací dokumentace upravuje na základě zmocnění, obsaženého v ust. § 143 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci. Podle bodu II. 2. B. a) přílohy č. 2 této vyhlášky (ve spojení s jejím § 14 odst. 2) je povinnou součástí grafické části územního plánu obce mimo jiné i „návrh dopravního řešení s vyznačením ochranných pásem a nepříznivých vlivů dopravy na životní prostředí.“ Tato ochranná pásma představují limity využití území, resp. vyjádření regulativů, ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. a) a § 29 stavebního zákona. Jejich vyznačení přispívá rovněž k naplnění obecných úkolů územního plánování, vymezených v ust. § 2 odst. 1 písm. d), f), k) a l) stavebního zákona.

Z ust. § 31 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví vyplývá, že při překročení hygienických limitů hluku z provozu na veřejných mezinárodních letištích zajišťujících ročně více než 50 000 startů nebo přistání a vojenských letištích je provozovatel letiště povinen navrhnout ochranné hlukové pásmo.

V územním plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy není pro novou letovou dráhu letiště Ruzyně RWY 06R/24L, již se týká předmětná změna územního plánu č. Z 0939/05, ochranné hlukové pásmo vyznačeno. Předmětem projednávání změny územního plánu nebyla ani žádná jiná ochranná pásma ve smyslu citovaného ustanovení vyhlášky č. 135/2001 Sb. Dle názoru navrhovatele je přitom zcela zřejmé, že v případě realizace nové letové dráhy a jejího uvedení do provozu by byly naplněny podmínky citovaného ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. pro nutnost zřízení ochranného hlukového pásma, resp. že by tato realizace vedla ke zvýšení „nepříznivých vlivů z dopravy“. Vyplývá to mimo jiné i ze stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy, na něž odkazuje Příloha č. 2 usnesení odpůrce, v níž je u bodu (č.Z) 939, týkajícího se nové letové dráhy, ve sloupci „Doplněk návrhu změny“ s odkazem na toto stanovisko uvedeno, že „před vydáním stanoviska Hyg.st. HMP k územnímu řízení... musí být na HS schváleno ochranné hlukové pásmo.“

Vzhledem k výše citovaným ustanovením stavebního zákona a vyhlášky č. 135/2001 Sb. je navrhovatel přesvědčen, že toto hlukové ochranné pásmo mělo být vymezeno ještě před schválením změny předmětné změny územního plánu a následně v územním plánu, jakožto limit využití území vyznačeno. Protože se tak nestalo, není obsah změny územního plánu č. Z 0939/05 ve smyslu ust. § 101d odst. 1 s.ř.s. v souladu se zákonem.

Bez vyznačení hlukového ochranného pásma nemohl odpůrce kromě toho s dostatečnou přesností posoudit, kteří vlastníci pozemků a staveb, kteří vyjádřili se změnou územního plánu č. Z 0939/05 písemný nesouhlas, jsou ve smyslu ust. § 22 odst. 4 stavebního zákona touto změnou územního plánu dotčeni na svých právech, a tedy zda se měl podáními těmito vlastníky zabývat jakožto námitkami podle naposledy citovaného ustanovení. Na základě výše ad. II.2 uvedených skutečností a podkladů je navrhovatel přesvědčen, že jeho nemovitosti by se nacházely uvnitř hlukového ochranného pásma, pokud by bylo v souladu se

zákonem vymezeno.

Navržené důkazy:

- text usnesení odpůrce ze dne 14.9.2006, s přílohou č. 1 – vyhodnocení stanovisek a připomínek k návrhu změny ÚP SÚ HMP

**IV.
Závěrečný návrh**

S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal tento

rozsudek:

Změna Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy číslo Z0939/05 schválená usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 40/13 ze dne 14.9.2006 se zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

V Brně dne

podpis